

Bælt & Vej-konference i Milano, Italien, forpremiere til Beijing-topmøde

10. maj, 2016 – En konference om Bælt & Vej-initiativet fandt i dag sted i Milano forud for topmødet i Beijing. Den blev arrangeret af det udenrigspolitiske etablissement – ISPI, SACE (eksportkreditter), Italy-China Foundation og Assolombardo (industriens sammenslutningen i Lombardiet). Repræsentanter for Italien og Kina var blandt talerne på de tre paneler – 'Italienske perspektiver langs Silkevejene'; 'Nye aktører og nye strategier'; og 'Nye erhvervs muligheder'. Joachim von Amsberg, vicepræsident for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), afsluttede panelerne via videokonference.

Dette møde blev annonceret i en artikel i erhvervsavisen *Il Sole 24 Ore* under overskriften, 'En ny æra for Silkevejen', som sætter arrangementet i perspektiv i forhold til topmødet i Beijing, 14.-15. maj.

»Premierminister Paolo Gentiloni, der ofte besøgte Kina som udenrigsminister, vil få en æresplads. Dag to af Bælt & Vej Forum vil finde sted ved Yanqi-søen, halvanden times kørsel uden for Beijing; stedet blev indviet i november 2014 til APEC-mødet. I denne sammenhæng er der planlagt politiske møder på multi- og bilateralt niveau. Den italienske premierminister vil mødes med den kinesiske premierminister Li Keqiang og præsident Xi Jinping den 16. maj«, skrev *Il Sole*.

Italien vil diskutere og fremlægge aktuelle muligheder for BVI. Én af disse muligheder er den såkaldte »Havnevej«; fem havne ved Adriaterhavet. ISPI-chef Giampiero Massolo citeres for at sige, at, »Uden en rolle for systemet med havne og inter-havne, og landruter i Italien, er hele Bælt & Vej-

projektet i fare for at være ukomplet ved sin terminal (i Europa) og mht. ét af sine hovedmål, dvs., at forbinde Kina og Europa på en langt mere effektiv måde end i dag.«

(Den adriatiske rute bliver stærkt kritiseret af dem, der promoverer udviklingen af Syditalien og dybvandshavnene i Calabrien og Sicilien, samt moderniseringen af landruter. Disse kritikere, som omfatter nogle af vore kontakter, siger, at Italiens Mezzogiorno (Syditalien inkl. Sicilien og Sardinien) bliver afskåret fra udviklingen.)

Il Sole skriver imidlertid, at dette ikke er den eneste mulighed. En anden mulighed er at deltage i investeringer i Asien. Der er AIIB, men også Silkevejsfonden med \$40 mia. Silkevejsfonden er allerede aktieindehaver i Pirelli og i det italienske Autostrade holding.

Foto: Santa Maria della Grazie i Milano, der rummer Leonardo da Vincis mesterværk, Den sidste nadver.

EU-Imperiet er det Fjerde Rige

14. feb., 2017 – I et interview med Sputnik Italien fokuserede den italienske, økonomiske ekspert Alberto Bagnai på den økonomiske krise i Europa, og hvordan den havde betydet katastrofe for Italien, der tidligere i 2008 var blevet ramt af den økonomiske nedsmeltning.

Bagnai kritiserede især den offentlige meningsdomstol, hvor enhver, der forsvarer sit lands nationale interesser, identitet eller evne til at kontrollere sine grænser, fordømmes som en populist.

»Dette sker, fordi vi lever i en historisk periode, hvor kun multinationale selskaber ejer suverænitet. Det er klart, at mediernes afvisende reaktion på ideen om, at folk også kan eje suverænitet og identiteter, spiller i hænderne på nogen«, sagde han.

Bagnai kommenterede yderligere den kendsgerning, at der er 90 NATO- og USA-atombomber på italiensk jord, noget, som han siger, sætter spørgsmålstegn ved, om Italien rent faktisk er et suverænt land.

»At Italien skulle besidde suverænitet er udelukket, og problemet er, at tiden er inde til at forstå, at vi bør drage fordel af situationen og forhandle de bedste betingelser for vort land nu, [og adressere] forholdet mellem bossen og hans lokale repræsentant, Tyskland«, sagde han.

Bagnai fortsatte, at »det er meget usandsynligt, at Rom igen vil blive hovedstaden i Imperiet i de kommende år ... I betragtning af, at vi er et afhængigt land, kan vi enten gå i retning af en Europæisk Union, der de facto er blevet det Fjerde Rige, som USA er imod, eller vi kan opnå lidt autonomi ved at forhandle med Rusland og Washington«, sagde han. »På samme måde er gensidig tilnærmelse ikke nødvendigvis en negativ ting. Det er meget bedre end at kaste atombomber på hinanden«.

Sputnik Tyskland kørte en version af interviewet, der blev gennemført ved et møde i det italienske Deputeretkammers »Cenacolo«-værelse, sponsoreret af det nyfødte »Centro Studi Machiavelli«. De øvrige talere inkluderede den tidligere Vatican-bankier Ettore Gotti Tedeschi og tidligere redaktør af ugemagasinet *Italia*, Marcello Veneziani.

Bagnai var blandt de fremtrædende talere ved det nylige møde i Milano, »Efter euroen«, med Marco Zanni, Marcello Foa, Claudio Borghi og leder af Lega Nord, Matteo Salvini.

<https://sputniknews.com/europe/201702141050653385-europe-italy>

-economic-crisis-globalization/

Foto: Den italienske økonom, Alberto Bagnai.

RADIO SCHILLER den 15. februar 2017: Vestlige efterretningstjenster modarbejder Trump

Med formand Tom Gillesberg

Overlevende ofre for italiensk jordskælv: Red os, ikke bankerne!

27. jan., 2017 – Ofrene for jordskælvet i Italien demonstrerede den 25. jan. under anførsel af borgmestrene foran parlamentet i Rom, hvor de protesterede imod forsinkelser i genopbygningen. Det udbredte slogan lød: »Regeringen finder 20 mia. euro til bankerne, men ingen penge til os!« Ikke alene kommer der ikke nødgenhusning iflg. tidsplanen, men der er heller ikke gjort ret meget for at beskytte kvæg, der nu dør i kuldebølgen.

Mange mennesker i Italien konfronterer den aktuelle fiasko med den fremgangsmåde, der blev brugt i L'Aquila i 2009, hvor 5.600 anti-jordskælvslejligheder blev bygget på 100 dage, og hvor familier kunne bruge lejlighederne, før vinteren satte ind. Dette blev gjort under en mobilisering i militær stil under en central Afdeling for Beskyttelse af Borgere (ABB) med nødbeføjelser.

Forskellen mellem dengang og nu hedder Mario Monti. Monti, EU-slagteren, skar ABB's budget ned og fratog det beføjelser i 2011-12. Nu har chefen for ABB ikke længere tilstrækkelige nødbeføjelser til at gå uden om bureaukratiet og få det nødvendige gjort på kort tid. Desuden havde Matteo Renzi udnævnt en politisk kommissær for genopbygning, før nødsituationen var ovre, og skabte således et sekundært beslutningscenter.

Der er mange italienere, der er vrede over afsættelsen af Mario Bertolaso, den legendariske chef for ABB og »helten fra L'Aquila«, og som først blev angrebet fra domstolenes side og siden kom under falske anklager i sidste års borgmestervalgkampagne i Rom.

Foto: Overlevende jordskælvsofre demonstrerer i Rom den 25. januar; 'Red os, ikke bankerne!'

ECB's Mario Draghi kræver en løsesum for, at Italien kan forlade euroen

24. jan., 2017 – I et fundamentalt skift har præsident for Den europæiske Centralbank Mario Draghi for første gang diskuteret

muligheden for, at et land kan forlade euroen. Dette gjorde Draghi i et skriftligt svar på en forespørgsel fra medlemmer af Det europæiske Parlament, Marco Zanni og Marco Valli. Draghis brev til de to medlemmer har skabt hovedoverskrifter i de internationale finansmedier den 23. jan. Draghis brev kan læses på engelsk her:

https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/170120letter_valli_zanni_1.en.pdf?be6aea5c0aa3596d1d08149b510ea707

Draghi har imidlertid krævet en løsesum på €359 mia. for, at Italien kan forlade euroen.

Disse €359 mia. svarer til Italiens nuværende gæld i »TARGET2« clearingssystemet blandt eurozonens centralbanker (Eurosistem). »Hvis et land forlader Eurosistemet, må dets nationale centralbankers krav til eller skyld til ECB fuldt ud afregnes«, skrev Draghi.

TARGET2 er et clearingsystem for betalinger over grænser blandt nationale centralbanker inden for Eurosistemet. Det vedrører overførsel af såkaldte »centralbankpenge«, dvs., betalinger, der ikke er relateret til kommercielle kreditter.

I respons til Draghi kaldte Marco Valli TARGET2-regnskabet for »et illegitimt regnskab, der rent teknisk kan tilbagevises«, i en udtalelse, som rapporteres af Rom-avisen *Il Tempo*. Denne gæld »er forårsaget af dem, der ønskede at holde europrojektet i live for enhver pris. Så lad Romano Prodi, Mario Draghi, alle de regeringer, der forsvarede det, og alle de andre sponsorer af denne katastrofe [tage ansvaret]. Italienerne har aldrig vedtaget at støtte enhedsvalutaen. Vi har længe krævet en debat i Europa om en kontrolleret opløsning af Eurozonen, i betragtning af den tekniske og politiske umulighed i at gennemføre et bæredygtigt valutaprojekt.«

Valli sagde imidlertid, at han var glad for, at Draghi har åbnet debatten.

»Frem til i går, var den blotte tanke« om at forlade euroen »et tabuemne, men fra i dag at regne ser det ud til, at sloganet 'for enhver pris' ikke længere gælder. Mario Draghi har indirekte indrømmet, med en tilsløret trussel, at et land kan forlade Eurozonen«.

Foto: Medlemmer af Det europæiske Parlament for Italien, Marco Zanni (venstre) og Marco Valli.

Problemet med Europa, er Europa, siger italiensk finansminister

20. jan., 2017 – I en tale til Davos Økonomiske Verdensforum i går kom Italiens finansminister Pier Carlo Padoan med nogle nyttige indsigter i Europas stagnation, konfronteret med en skiftende verdenssituation. Som han udtrykte det, »problemet med Europa, er Europa«, rapporterer RT.

Brexit-valget, den italienske folkeafstemning, Donald Trumps valgsejr, reflekterer alle en skiftende vision, sagde han. »Man kan være enig eller uenig i denne vision, men Brexit og Trump er en udfordring.« I Europa »har vi ingen vision, ingen vision, der kan sammenlignes med dets magt«.

Det plejede at være sådan, forklarede Padoan, at Europa repræsenterede en løsning »på mange af de problemer, hvor den europæiske integration var bagud. Nu er det fuldstændig vendt omkring«. Den italienske folkeafstemning og Brexit-valget er »krisetegn«, sagde han.

Den italienske minister fremførte, at, i formuleringen af

deres politik, har europæiske ledere en pligt til at håndtere spørgsmål som populisme, »fordi borgere rejser de rigtige spørgsmål«. Han påpeger, at middelklassen er »desillusioneret omkring fremtiden, skuffede over beskæftigelsesudsigterne for deres børn og skuffede over den tryghed, de kan få fra et velfærdssystem, som måske ikke kan opretholdes. ... Ikke alle, der stemmer for populistiske ideer, er de slemme; i de fleste tilfælde er det de gode, de er medborgere, og de er meget bekymrede.«

Nye jordskælv, kulde, snestorme skaber ny nødsituation i det centrale Italien

19. jan., 2017 – Fire seismiske chok over grad 5 – det kraftigste var på 5,5 – ramte det centrale Italien i går mellem 10:25 og 14:33 CET. Epicentret lå syd for, men tæt på epicentrene for jordskælvene i august og oktober. Chokbølgerne kunne mærkes i Rom og Ancona. Myndighederne i Rom lukkede metroen for at kontrollere, om der var sket skader.

Dette seneste jordskælv skete midt i en snestorm, der havde ramt det centrale og sydlige Italien og skabt alvorlige problemer for både den af jordskælvet berørte befolkning, og for Italien generelt.

En af chokbølgerne udløste et stort lavineskred, der ramte et hotel under Gran Sasso-bjerget (2.914m), hvor 30 personer blev fanget og muligvis er dræbt.

Det kolde vejr, der bragte de seneste tre dages snestorm, har ødelagt elektricitetsledninger i Abruzzo-regionen og efterlod indledningsvis 300.000 personer uden strøm. Siden er strømforsyningen blevet genoprettet for mindst to tredjedele af dem. Snestormen er særlig voldsom, men nogle har peget på manglen af vedligeholdelse og infrastrukturinvesteringer som faktorer, der har forværret problemerne. Nogle lokale administratorer rapporterer, at deres krav i de seneste år om, at det nationale elselskab Enel skal erstatte elmaster, af hvilke nogle stadig er lavet af træ i de små bjerglandsbyer, ikke er blevet indfriet.

Mens man har spildt milliarder af euro på anti-global opvarmningsidioti, har man intet investeret for at beskytte infrastruktur og mennesker fra kulden.

Snestormen har isoleret mange landsbyer i Appenninerne og er især en trussel for kvægflokkene i jordskælvsområderne, der trues af kulden og manglen på vand.

NYHEDSORIENTERING JANUAR

2017:

Farvel til krigens paradigme?

Hvad vi skal gøre – nu!

I USA, i lighed med Danmark og andre lande, er der nogle helt afgørende ting, der må gennemføres, som Lyndon LaRouche har fremført som fire nødvendige love, der må implementeres omgående.

1) Der skal indføres en Glass/Steagall-bankopdeling, men under den overskrift er der mange andre ting, der må ske. Man må gå igennem bankernes og finansverdenens aktiviteter i lighed med det, man gjorde i USA, da Roosevelt blev indsat som præsident, så man får rensset op og får adskilt tingene i legitime finansielle aktiviteter, der er vigtige for realøkonomien, og så spekulation, som skal helt ud af de normale banker. Man vil så få nogle mindre almindelige banker, som man kan hjælpe, hvis de får problemer, mens alle de andre spekulative aktiviteter ikke får lov til at belaste staten og skatteyderne, når de får problemer pga. fejlslagne spekulationer. Derefter skal der

2) skabes kredit til investeringer. Staten må gå ind og regulere det ovenfra og i den udstrækning, det er nødvendigt, med statslige kreditter sikre, at der bliver foretaget de nødvendige investeringer i samfundet og dets produktive aktiviteter. Det skal bl.a. udmønte sig i

3) store infrastrukturprojekter, der kan opgradere hele økonomien. Man kan bare seke til de enorme investeringer, Kina har foretaget siden 2008, hvor Kina har brugt over 1000 mia. dollars om året på infrastruktur og i dag har verdens største og bedste netværk af højhastighedstog. Programmet for Den Nye Silkevej er da også centreret om opbygning af grundlæggende infrastruktur, ikke blot i Kina, men i stadig større dele af verden. Når det gælder Danmark, har vi et forældet jernbanenet, der skal fornyes i form af et nationalt magnettognet eller højhastighedstognet i forbindelse med bygningen af en Kattegatbro. Vi skal så hurtigt som muligt have bygget den faste forbindelse over Femern Bælt og en Helsingør/Helsingborg-forbindelse. Der er masser af motorveje og andre projekter, der bare venter på at blive bygget. Der er så meget, der skal bygges, at vi kommer til at planlægge, hvordan vi kan få nok kvalificeret arbejdskraft og byggekapalet for at kunne få alle de mange projekter realiseret. Alle disse projekter er nødvendige som en del af

at løfte den danske økonomi op på et højere produktivitetsniveau, og samtidig skal vi have langt mere gang i forskning og udvikling.

Download (PDF, Unknown)

**POLITISK ORIENTERING den 5.
januar 2017:
Farvel til 2016, Obama og det
gamle paradigme.
Se også 2. del.**

Med formand Tom Gillesberg:

Lyd:

**ECB erklærer Italien krig:
Kræver mere blod fra**

befolkningen for Monte dei Paschi Bank

27. dec., 2016 – Den italienske finansavis *Il Sole 24 Ore* rapporterede i går, at Den europæiske Centralbank, ECB, har sendt et brev til bestyrelsen for Monte dei Paschi, MPS, med krav om en kapitalforøgelse, der er næsten dobbelt så stor som tidligere fastlagt. Brevet blev afsendt få timer efter at MPS havde anmodet om bemyndigelse til at gå med i den italienske regerings »forebyggende«
bailout, eller nationalisering. ECB kræver nu en kapitalforøgelse på 8,8 mia. euro, i stedet for det tidligere fastlagte beløb på 5 mia.

Skiftet bygger på ECB's nye klassificering af MPS, til samme vurdering som de græske banker under den græske finanskrisen.

ECB kræver, at 4,5 mia. skal tegnes af regeringen, mens 4,3 mia. skal indhentes gennem »fælles ansvar«, dvs., en bail-in af obligationsindehavere af første og anden prioritet. Regeringen insisterer imidlertid på sin plan med at refundere 100 % til detail-obligationsindehavere og på en 30 %'s nedskæring af institutionelle obligationsindehavere.

ECB's krav er det samme som en krigserklæring mod en national afgørelse, der trodser EU-lov. Dette kommer fra samme Mario Draghi, der sluttelig er ansvarlig for MPS' bankerot ved i 2008 at have bemyndiget en overtagelse, der kostede MPS 19 mia., og som en undersøgelseskomite har peget på som den ene, enkeltstående årsag til MPS' finansielle problemer. Draghi løj og sagde, at omkostningerne ved overtagelsen ville blive 9 mia. euro, vel vidende, at en rapport fra Banca d'Italia – Italiens centralbank – et år tidligere havde fremlagt det virkelige beløb.

Draghi bemyndigede også en kapitalforøgelse og udstedelse af underordnede obligationer for at finansiere overtagelsen, så

vel som også derivatinstrumenter, der tilføjede yderligere tab. Hvis MPS ikke var gået med på denne vanvittige operation, ville banken have været bedre i stand til at takle sit problem med kommercielle lån.

Med dette seneste træk har ECB gjort det italienske 20 mia. store sikkerhedsnet endnu mere utilstrækkeligt for hele banksystemet, men frem for alt, så har ECB erklæret sin plan om at påtvinge Italien den samme, brutale behandling, som den påtvang Grækenland.

Nationalisering af Monte dei Paschi Bank sandsynlig fredag; obligationsindehavere vil blive brændt af

22. dec., 2016 – Den italienske finansminister Carlo Padoan forsikrede den 21. dec. offentligheden om, at »det italienske banksystem er solidt, selv om der er nogle krisesituationer«; men nu er dette ikke sikkert. Den umiddelbare »krisesituation« er, at man den 23. dec. sandsynligvis vil beslutte at nationalisere Monte dei Paschi di Siena (MPS) Bank, den tredjestørste i Italien. Bankens meddelelse den 21. dec. om, at den kun havde likviditet tilbage til et par måneder, førte til styrtdyk og suspendering af handel med både bankens aktier og obligationer; og bankens desperate forsøg på at rejse €5,5 mia. i ny kapital synes næsten sikkert at være slået fejl. Både MPS' bestyrelse og den italienske regering havde planlagt

møder til torsdag aften om nationalisering.

Nye elementer forværrer i dag situationen. For det første vil obligationsindehaverne efter al sandsynlighed blive brændt af generelt. De større, institutionelle investorer, der frivilligt har accepteret en »swap« for at rejse kapital, har iflg. rapporter taget en 'hårklipping' på 20 % i værdien af deres obligationer. Detail-obligationsindehavere, der er almindelige bankindskydere, vil også blive brændt af; en nationaliserings-bailout vil omfatte en bail-in.

For det andet rapporterer både Bloomberg News og *Financial Times* i dag, at to eller flere andre banker kunne blive nationaliseret umiddelbart efter MPS; og at den italienske regerings nye €20 mia. store bailout-fond igen kan blive forøget. Banco Popolare di Vicenza er en af de banker, rapporten nævner.

Sluttelig, så handles nogle MPS-obligationer nu til så lidt som 40 cents/dollaren; hvis en nationalisering »afbrænder« obligationsindehaverne med kun 20 % af deres indeståender, kunne den Europæiske Centralbank og/eller den Europæiske Kommission afgøre, at dette er en bailout, hvilket overtræder EU's regler om bail-in, og kræve, at obligationsindehavernes tab sættes op.

Smittespredning har ramt andre italienske bankaktier og bankobligationer, selv om det hidtil har været i langt mindre målestok end MPS; og den har ramt Spaniens statsobligationer, med en stigning i rentesatsen (1 % på 10-årige obligationer) til følge.

Mordet på ambassadør Karlov – Obamas svanesang for krig

Leder fra LaRouchePAC, 21. december, 2016 – Konfronteret med direkte anklager om at have gjort alvor af sin offentlige trussel om at gøre gengæld over for Rusland, for dets angivelige omstyrning af det amerikanske valg, »på et tidspunkt og et sted efter vores valg«, har Obama ikke forholdt sig fuldstændig tavs omkring mordet på den russiske ambassadør Andrej Karlov i Tyrkiet, men gjorde sig rent faktisk den ulejlighed yderligere at bagvaske Rusland, ligesom han også praler af sine udenretslige seriedrab gennem droner og andre midler i hele verden.

»Noget af [gengældelsen] kan være udtrykkelig og offentlig; og noget vil måske ikke være det«, sagde Obama til NPR sidste torsdag, hvor han hævdede sin ret til at respondere militært til den blotte anklage om, at Rusland skulle have ført cyberkrigsførelse. Obama har nægtet at lade sine efterretningsfolk aflægge forklaring for Kongressen, selv bag lukkede døre, om hans angivelige beviser for russiske cyberangreb. Forestiller han sig, at verden har glemt, hvad Edward Snowden afslørende om den globale cyberkrigsførelse, som NSA, USA's sikkerhedstjeneste, udfører?

I dag, mens civiliserede nationer sendte kondolencer til Rusland og Tyrkiet og svor at samarbejde om bekæmpelse af terrorisme, tog Obama sig tid fra sit golfspil til at tilføje nye sanktioner imod russiske foretagender og forretningsfolk. Nyvalgte præsident Donald Trump sendte kondolencebrev og svor, at USA under hans præsidentskab ville arbejde sammen med Rusland og alle nationer, der er dedikeret mht. at rense verden for terrorsvøben.

Måske opfordrede Obama *New York Daily News* til at give udtryk for hans følelser gennem deres overskrift: »Mordet på den russiske ambassadør Andrej Karlov var ikke terrorisme, men gengældelse for Vladimir Putins krigsforbrydelser«. Som det længe er blevet dokumenteret, inklusive gennem Trumps valg af national sikkerhedsrådgiver, general Michael Flynn, så ville dette være helt i overensstemmelse med Obamas vedvarende støtte til al-Qaeda og hermed relaterede terrororganisationer, for at forfølge hans kriminelle mani for »regimeskifte« imod sekulære regeringer, der bekæmper terrorisme, og som ikke har forbrudt sig imod USA.

Hensigten med mordet på Karlov er klar – Rusland, Tyrkiet og Iran har fortrængt den morderiske Obama-administration i Sydvestasien og demonstreret, at terrorbevægelserne, som støttes af saudierne, briterne og USA, faktisk kan nedkæmpes gennem samarbejde med de suveræne regeringer i området. Hvad der er endnu værre, set fra Obamas controllers, i London og på Wall Street, side, er det faktum, at disse nationer udgør et betydningsfuldt element i det »nye paradigme«, centreret omkring Kinas proces med global udvikling gennem den Nye Silkevej, og som underminerer det bankerotte, vestlige finanssystems evne til at udplyndre nationerne i Asien, Afrika og Latinamerika.

Verdens ældste bank, Monte dei Paschi di Siena, er ved at kollapse, selv, mens dette læses, og truer med at fremskynde det uundgåelige kollapse af de europæiske og amerikanske forstore-til-at-lade-gå-ned-banker. En statslig bailout fra den italienske regering er under udarbejdelse, iflg. *Financial Times*, på trods af EU-regler om, at insolvente banker fremover skal gennemføre en »bail-in« – dvs., en ekspropriering af obligationsindehaveres, og endda bankindskyderes, midler, for at betale spekulanternes derivater. Der er tilsyneladende en erkendelse af, at en bail-in af den tredjestørste, italienske bank sandsynligvis ville forårsage en smitte, der kunne vælte hele det vaklende, vestlige finanssystem. Men endnu en bail-

out vil blot være det samme som at udskyde krisen endnu en liden stund.

Det intense pres for at få krig, på vegne af Obama og hans britiske herrer, demonstrerer sindssygen hos denne døende race af oligarker. Amerika befinder sig i et kulturelt og økonomisk morads – hvor dødsraten for første gang i dets historie stiger; hvor en ud af 15 indbyggere er afhængige af opiater eller lignende stoffer; hvor man har det hidtil største antal mennesker i den arbejdsdygtige alder, der er sat uden for arbejdsstyrken. I dag kom det frem, at nyvalgte præsident Trump havde inviteret tenoren Andrea Bocelli til at synge ved indsættelsesceremonien, men at denne »havde fået for meget pres« fra de sociale medier og havde måttet opgive. Den offentlige mening foretrækker åbenbart hæsligheden med en rocksanger, der mimer, frem for ethvert udtryk for skønhed.

Amerika udtrykte sin afsky for denne dekadence ved at afvise Obamas og Hillarys dagsorden for krig og nedskæringspolitik, ligesom briterne og italienerne afviste EU; som filippinerne afviste USA's imperiediktater, og som lignede gærende revolutionære udtryk, der nu fejer ind over den vestlige verden.

Løsningen på dette mareridt er for hånden. En tilslutning til Kina og Rusland omkring den Nye Silkevejsproces ville ikke alene få USA tilbage til at opbygge nationer, i stedet for at ødelægge dem, men ville også gøre det muligt at genopbygge Amerikas decimerede og forfaldne infrastruktur. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, sagde i dag, at intet mindre end en global renæssance kan takle spørgsmålet om kvaliteten af tankegangen hos en befolkning, der er degraderet gennem en sådan »populærkultur« og økonomisk fordærvelse. At gå med i Schiller Instituttet bør være det første skridt for alle, der ønsker at være en del af denne kamp for menneskelig værdighed og klassisk kultur.

Se: <http://schillerinstitut.dk/si/kontakt/#aktion>

Foto: Vladimir Putin viser Ruslands ambassadør til Tyrkiet, Andrej Karlov, der på tragisk vist døde i Ankara under et terrorangreb den 19. dec., den sidste respekt. [en.kremlin.ru]

POLITISK ORIENTERING

den 8. december 2016:

Slaget om Aleppo;

Trump udnævner Xi Jinpings

ven

som ambassadør til Kina

Lyd:

Juridisk ekspert bekræfter

EIR's afsløring af Renzis

reform

for at gøre EU-lov ligeværdig med Italiens forfatning

6. dec., 2016 – Professor Luciano Barra Caracciolo, siddende medlem af en gren af det italienske retsvæsen, bekræftede det, som *EIR Strategic Alert* har skrevet i denne uge om den italienske folkeafstemning. I realiteten, sagde han, tilsigtede reformen at »omsætte« til forfatningsniveau en »europæisk politik«, dvs., »en politisk styrelse, der formes i udlandet, i et Bruxelles, der domineres af finansielle og oligopolistiske[1] lobbyer, der er totalt uafhængige af noget valgresultat i Italien«. Mere end blot regler, vedrører den EU-kommissionens og EU-rådets såkaldte »retningslinjer« og »resolutioner«. Det var en temmelig vidtrækkende forfatningsændring, »enestående i Europa«.

Barra Caracciolo var den første, der, på sin blog »Orizzonti48«, afslørede, at Renzis forfatningsreform indeholdt fire paragraffer, der satte EU-lov på samme niveau som forfatningsloven. Der er ingen forfatning i verden, der sidestiller traktater, såsom EU-traktaten, med den nationale forfatning.

Foto: Professor Luciano Barra Caracciolo.

[1] Et oligopol er en markedsform, hvor et marked er domineret af få udbydere, de såkaldte oligopolister.

Italiensk økonom udsteder erklæring om folkeafstemning: Italienerne stemte med hjernen

6. dec., 2016 – Den italienske økonom og ven af LaRouche, Nino Galloni, skrev en udtalelse efter den italienske folkeafstemning, som er blandt de fornuftigste erklæringer, der er skrevet.

For det første, sagde han, så var Nej' et ikke en stemme, der kom fra en mavefornemmelse, men var derimod en stemme fra »hjernen«, »for at forhindre et skred, der ville have forværret de sociale, økonomiske og politiske omstændigheder i landet«.

For det andet, hvis ECB »fortsætter med at gøre, hvad den hidtil har gjort«, bliver der ingen krise omkring Italiens statsgæld. Tværtimod, hvis ECB »forråder« og stopper med at opkøbe italiensk statsgæld, bemærker han, »vil vi marchere i gaderne«.

For det tredje, så havde Renzi foretaget nogle gode træk, såsom at bekæmpe EU om budgettet for finansiering af immigrationen og omkostninger til genopbygning, gøre modstand mod bail-in, osv. Men hans fremstød for »mod-reformationen« har imidlertid fejlet ham af banen.

For det fjerde, så udfordrede Galloni Beppe Grillo og M5S-bevægelse til at »udarbejde et program for nationalt forsvar og ansvarlig udvikling, der kan angive en alternativ kurs for alle og en vej ud af en situation, der socialt, økonomisk, finansielt og etisk bliver mere og mere uholdbar«.

Sidste september var Galloni blevet foreslået til posten som

finanssekretær for Rom kommune under den nuværende borgmester fra M5S, Virginia Raggi, men Malthus-fraktionen i M5S var den fremherskende, og Galloni og hans investeringsplan blev afvist

Foto: Den italienske økonom, Nino Galloni.

EU-oligarkiet går ned med et brag i italiensk folkeafstemning

5. dec., 2016 – Denne rapport blev publiceret i EIR European Alert Service:

Det overvældende nederlag for pro-EU-oligarkier i den italienske folkeafstemning om en forfatningsændring den 4. dec., åbner for en ny fase i europæisk politik og har globale implikationer. Dette er det tredje chok, leveret af den glemte borgers verdensomspændende oprør mod et politisk etablissement, der er ansvarlig for en økonomisk krise og for krige, der driver millioner af mennesker ud i fattigdom, fortvivlelse og død. Ikke tilfældigt kom den største andel af Nej-stemmerne fra de sydlige regioner, såsom Sicilien og Sardinien, som har de højeste tal for ungdomsarbejdsløshed og fattigdom, og ligeledes fra den nordøstlige region Veneto, som blev hårdest ramt af den industrielle ørkendannelse efter krisen i 2008, og med en høj rate af selvmord blandt mindre virksomhedsejere.

Med en valgdeltagelse, der lå på næsten 70 % hjemme (66 % inkl. vælgere i udlandet), gav italienerne en lektion i visdom ved, med 60 % mod 40 %, at afvise en forfatningsreform, der var dikteret af den Europæiske Union og investeringsbankierer.

Hvis reformen var blevet vedtaget, ville den have forvandlet parlamentet til en institution, der blot skulle eksekvere en diktatorisk magt, der ikke havde base i Rom, men i Bruxelles og Frankfurt (dvs., EU-kommissionen og ECB). Faktisk erklærer introduktionen til lovforslaget til forfatningsreformen, at dens hensigt er »i en udtømmende grad at rationalisere det komplekse styrelsessystem med flere niveauer, som udtrykkes mellem den Europæiske Union, staten og lokale autonomier«. Ikke færre end fire nye artikler i forfatningen fastslog, at EU-lov var på samme niveau som italiensk forfatningsbestemt lov.

En ny, turbulent fase vil nu begynde for Italien og EU. Premierminister Matteo Renzi trådte tilbage, og statspræsident Sergio Mattarella må nu pålægge en ny, politisk person eller teknokrat at danne ny regering. Oppositionspartierne Lega Nord og Femstjernebevægelsen (M5S) har krævet snarligt valg, men der er fortsat et stort flertal i parlamentet til støtte for en premierminister fra det Demokratiske Parti (som Renzi er leder af). Hertil kommer, at, før der kan afholdes nyvalg, må en ny valglov først vedtages, eftersom Forfatningsdomstolen har afgjort, at den nuværende lov er forfatningsstridig.

Desuden er det vanskeligt for Mattarella at opløse parlamentet, når budgetloven stadig mangler at blive vedtaget og den aktuelle bankkrise kunne komme ud af kontrol.

Den finansstorm, som var blevet annonceret, ifald valget blev et nederlag for Renzi (Raffaele Jerusalem, adm. dir. for Borsa Italiana, den italienske børs, advarede om »kolossale short positions«^[1] på Italien, i forventning om en sejr for 'Nej'), kom ikke dagen derpå. Tiden rinder imidlertid ud for Monte dei Paschi di Siena og andre banker, der forventer en løsning på akkumulerede tab under ti år med depression, og en EU-dikteret »markedsløsning«, der involverer en bail-in (ekspropriering) af (visse typer) indskydere, er nu mere vanskelig end før. Hvis krisen udløses, vil den sprede smitte i hele finanssystemet.

Italien vil om kort tid blive konfronteret med et valg: enten at gennemføre finansfascisme, eller også forlade euroen og implementere nationale nødretslove, som vil omfatte en Glass/Steagall-finansreform og en storstilet plan for investeringer i infrastruktur og for en økonomisk genrejsning; dette i samarbejde med Kinas strategi for den Nye Silkevej.

[1] *Hvad er en 'short (eller short position)'*? Det er en retningsbestemt handels- eller investeringsstrategi, hvor investor sælger aktier, han har lånt på det åbne marked. Investors forventning er den, at prisen på aktien vil falde over tid, på hvilket tidspunkt han vil købe aktierne på det åbne marked og tilbagelevere aktierne til den handler, han lånte dem af. (wiki investopedia)

Italien: Har Putin gjort det igen?

Leder fra LaRouchePAC, 5. december, 2016 – I modsætning til det hysteri, der stadig fortsætter i USA, så er der ingen, der påstår, at Rusland riggede stemmeboksene til Italiens overvældende sejr i en folkeafstemning, der ellers ville have overgivet deres love, domstole og lovgivende magt til den Europæiske Union. Men den, der promoverede en sådan folkeafstemning, den italienske premierminister Renzi, blev alligevel grundigt slået og træder nu tilbage.

Som den russiske præsident Putin samme dag bemærkede i et interview til Tv, »Vi lever nu i en anden tid ... Den globale balance er gradvist i færd med at skifte.« Obama har igen tabt; endnu en leder, som han havde overøst med ros, har erkendt sit nederlag til det »nye paradigme«.

Det nye paradigme afviser det gamle – der sluttelig drejede sig om britisk finansimperialisme – som var det paradigme, Obama har tjent: Det drejede sig om at ofre økonomier til globale finansmarkeder og globale finansinstitutioner; om at ofre industrier for traktater om »frihandel«; om at fjerne uønskede, »diktatoriske« regeringer gennem permanent krigsførelse. Ironisk nok var det de britiske vælgere, der startede den til alle lande nu spredende afvisning af dette »globaliseringsparadigme«.

Som eksempel for dette nye paradigme står de næsten 70 nye, store infrastrukturprojekter, hvor Kina er involveret i finansieringen og opførelsen, i Eurasiens, Afrikas og Sydamerikas nationer – og, potentielt set, også i Nordamerika, når Obama først er af vejen.

Det nye paradigme kunne meget snart komme til udtryk gennem den måde, hvorpå Putin er i færd med at gennemtvinge en løsning på forsøget på at gennemtvinge regimeskift i Syrien; og gennem Kinas fremstød for udvikling med den Nye Silkevej, der også forlænges ind i Mellemøsten. Selve den Europæiske Union har bøjet sig for denne »skiftende balance« og fremlagde i dag en Plan B, hvor det vil være med til at finansiere genopbygningen af Syrien og opgive kravet om Bashar al-Assads tilbagetræden.

Valget af Donald Trump udgør en åbning i kampen for dette nye paradigme i USA – han blev valgt gennem en afvisning af den gamle globaliseringspolitik, og har visse mål til fælles med det nye paradigme. x

Men håbet om dette nye paradigme, der besjæler hele Amerika og Europa, ligger i kampagnen for Lyndon LaRouches »**Fire Økonomiske Love til USA's redning**«, som diskuteres i LaRouchePAC National Policy Committee fra 5. dec. Følg diskussionen her:
<https://larouchepac.com/20161205/larouchepac-policy-committee-show>

Det nye paradigme er den dominerende dynamik i verden i øjeblikket; Italien leverer et bragende nederlag til EU-oligarkiet

Leder fra LaRouchePAC, 4. december, 2016 – Den 9. november, 2016, morgenen efter det dramatiske præsidentvalg i USA – hvor Trumps valgsejr efterlod de fleste analytikere hjemme og i udlandet enten vrøvlende nonsens af sig, eller også i målløs tavshed – udtalte Lyndon LaRouche klart, at Trumps valgsejr var en del af en global, og ikke en lokal eller national proces, hvor hele konstruktionen med globalisering og frihandel er i færd med at smuldre. LaRouche sagde, at intet endnu er afgjort, og at processen styres af præsidenterne Putin fra Rusland og Xi fra Kina, og gennem det globale alternativ, som de præsenterer – et alternativ, der er baseret på en politik, som Lyndon og Helga LaRouche længe har været forkæmpere for.

I dag fortsætter denne globale proces med at udspille sig i en accelererende rate, i en grad, hvor det nye paradigme er den dominerende dynamik i verden i dag. I Italien leverede landet et slående, 60 % mod 40 %, nederlag til Storbritanniens EU-diktatur. Søndagens folkeafstemning – i kølvandet på Brexit og Trumps valgsejr – kunne meget vel vise sig at blive det endelige knockout-stød mod hele eurosystemet.

Samtidig med, at det transatlantiske systems gamle paradigme imploderer, tilbyder den kinesiske præsident Xi Jinping aktivt

hele verden at få adgang til den »udviklingsdrøm«, der på så slående vis fungerer i Kina. Som *Xinhua* skriver i en ledende artikel: »Den kinesiske drøm er en drøm for alle.« Og, ligesom sin partner Putin, fortsætter Xi med at udvide tilbuddet om produktivt samarbejde med USA til nyvalgte præsident Trump. Potentialer er enormt – men endnu ikke realiseret.

I mellemtiden fortsætter de afdankede repræsentanter for det gamle paradigme at handle, som om der ikke har fundet et skifte sted i USA's præsidentskab, og som om det nye paradigme slet ikke eksisterer. De fortsætter med at puffe verden i retning af atomkrig, med deres outrerede og farlige provokationer imod Rusland og Kina.

Hvad vi foretager os i denne globale proces, understregede LaRouche tilbage den 9. nov., og igen denne weekend under diskussion med sine medarbejdere på begge sider af Atlanten, er absolut afgørende. Vi må blive ved med at presse på for at få **LaRouches Fire Love** vedtaget og bruge det faktum, at der nu er en større åbenhed over for diskussioner af dristige ideer, som man så det tidligere på ugen i forbindelse med LaRouchePAC's organisering på Capitol Hill. Mange mennesker var for første gang villige til at diskutere fusionskraft, rumpolitik og endda Einsteins og Krafft Ehrlickes ideer.

Vi må fremlægge for folk behovet få at vedtage Glass-Steagall og indføre et kreditsystem efter Hamiltons principper, der skal erstatte nutidens bankerotte system, og vi må vise dem, hvordan det vil virke. Og vi må frem for alt tilslibe menneskets centrale karakteristika, som muliggør en sådan uafbrudt udvikling: menneskets kreativitet.

Vi må absolut fokusere på skabelsen af en bedre kvalitet af det menneskelige intellekt, understregede LaRouche; vi kan ikke udelade behovet for at skabe og generere genier, som Einsteins eksempel udtrykkeligt demonstrerer. Dette er den standard, der må anvendes. Vi må opgradere den måde, hvorpå vi fungerer som organisatorer, sagde han, og udsøge mennesker,

som i det mindste er i besiddelse af spiren til denne kvalitet af geni, og som er villige til at bygge et nyt samfund og skabe en fremtid for menneskeheden.

Vi kan ikke gå på kompromis med udviklingen af geni. Dette kræver, at vi stræber efter at udvikle den form for kvalitet, som i det mindste må have en forsmag af geni, for vi ønsker, at befolkningen skal følge denne kurs.

Denne idé om at appellere til folk, der i det mindste har en anelse om, hvad det vil sige at bringe menneskeheden fremad, udtalte Helga Zepp-LaRouche, er også af afgørende betydning for rekrutteringen. Vi må tænde gnisten i sådanne personer for at tilslutte sig denne nye revolution, der er i gang over hele verden.

Supplerende materiale:

Bragende nederlag for EU-Oligarkiet i italiensk folkeafstemning

4. dec., 2016 – Et jordskælv, denne gang af politisk art, kom søndag aften fra Italien, hvor vælgerne – iflg. de tidlige resultater – afviste den EU-dikterede forfatningsreform med et overvældende flertal på 60 % mod 40 %.

Efter Brexit og den anti-Obama/Hillary Clinton valgsejr i USA, er dette det tredje chok, der rammer, og det har implikationer for hele Europa og verden.

En turbulent fase er nu indledt. Premierminister Matteo Renzi forventes at træde tilbage, og mandag vil et spekulativt angreb, der var annonceret på forhånd, blive udløst mod italienske værdipapirer. Dette kan udløse en bankkrise, der hurtigt kan sprede sin smitte til hele finanssystemet.

Italien står nu umiddelbart over for at træffe et valg: enten

at gennemtvinge finansiel fascisme, eller forlade euroen og vedtage nationale nødrets-love. Der vil muligvis blive afholdt nyvalg snarest på baggrund af denne krise.

Foto: Premierminister Matteo Renzi tabte stort i søndagens folkeafstemning i Italien.

**RADIO SCHILLER den 5.
december 2016:**

**Nu har Italien sagt "Nej":
Den globale transformation
fortsætter**

Med formand Tom Gillesberg

**Hvis Renzi vinder
folkeafstemningen,
må Italien ændre sin
forfatning for at forlade**

euroen

3. dec., 2016 – Hvis den italienske premierminister Matteo Renzi's forfatningsreform vedtages i folkeafstemningen søndag, den 4. dec., ville det blive nødvendigt med en ændring af Italiens grundlæggende lov, før Italien kunne forlade EU. Forfatningsekspert, prof. Luciano Barra Caracciolo afslørede på sin blog *Orizzonte48*, at de nye forfatningsartikler underordner national lov under europæisk lov og således gør det umuligt for Italien at forlade euroen uden at ændre sin forfatning. Det vil også gøre det vanskeligt for Forfatningsdomstolen at afvise en EU-dikteret regel, der er i modstrid med den italienske forfatnings klausuler om det almene vel, som stadig findes, men ikke længere er fremherskende.

Ikke mindre en tre artikler i den nye forfatning nævner for første gang Italiens medlemskab af den Europæiske Union og sætter EU-lov på samme niveau som den italienske forfatningslov. Den nye art. 55 siger, at det nye Senat »deltager i beslutninger, der tilsigter at forme og implementere den Europæiske Unions love og politikker«. Den nye art. 70 indeholder samme formulering for begge kamre, og art. 80 insisterer, at »lovene, som autoriserer ratificeringen af traktater med relation til Italiens medlemskab i den Europæiske Union, skal vedtages af begge kamre.«

Mens Senatet på den ene side således svækkes ved at degradere dets medlemskab (det vil blive sammensat af et udvalg af regionale rådsmedlemmer og borgmestre, og vil ikke længere afgive tillidsvotum til hverken regering eller budget), vil den nye forfatning give både Senatet og Deputeretkammeret (Underhuset) den rolle at eksekvere Europæisk Lov, som automatisk og udtrykkeligt bliver forfatningslov.

At implementere EU-lov bliver »den uundgåelige magt/pligt for statens vigtigste, suveræne funktion (den lovgivende magt).

Ergo er italiensk suverænitet, iflg. udtrykkelig forfatningsmæssig bestemmelse, for evigt bundet til selvbegrænsning gennem Italiens medlemskab af EU, som ved sin logiske implikation, bliver en forfatningsmæssig pligt«, skriver Barra Caracciolo.

Sådanne nye formuleringer er i overensstemmelse med den anden, store »reform«, som påtvinges af EU: den forfatningsmæssigt tvungne budgetbalance.

Udfordringer af EU-regler, som er i konflikt med bestemmelserne om det almene vel i den italienske forfatning, vil have ringe chance for at lykkes nu, da »Forfatningsdomstolen ikke længere vil føle sig forpligtet til at etablere et hierarki blandt ophavene« til loven.

Ifølge Barra Caracciolo vil der, ifald reformen vedtages, stadig være en åben mulighed for at udfordre reformens forfatningsmæssighed.

Movisol-bevægelsen i Italien på Radio Gamma 5: Italiensk folkeafstemning og LaRouches Fire Love

Milano, 2. dec., 2016 – Liliana Gorini, forkvinde for Movisol, den italienske LaRouche-organisation, blev i dag interviewet af Radio Gamma 5 om den forestående folkeafstemning om Forfatningen, søndag, den 4. dec., og om konferencen om Glass-Steagall i Alba den 12. nov. Det første spørgsmål var om *Financial Times*, som truer med, at otte italienske banker vil

kollapser, hvis det bliver et 'Nej' til Renzis forfatningsreformer i folkeafstemningen. Gorini gjorde det klart, at banker kollapsede pga. deres eksponering til derivater, og ikke pga. et 'Nej'-resultat, og hun understregede, at støtten til et 'ja' kom fra spekulanter, såsom BlackRock og JPMorgan, som endda har skrevet Renzis Forfatningsreform, samt fra sådanne krigsforbrydere som Tony Blair; vælgerne bør spørge sig selv, hvorfor, og bør ikke alene stemme 'Nej', men også tilslutte sig det nye paradigme, med LaRouches Fire Love og den Nye Silkevej. »Hvis 'nej' vinder, så bliver dette det næste, nødvendige skridt«, sagde hun.

Hun citerede også general Fabio Mini om et særligt, katastrofalt aspekt af Renzis reform: at krige kan erklæres uden at spørge Parlamentet. Med hensyn til de mennesker, der stemmer 'ja', ikke, fordi de kan lide Renzi, men fordi de frygter for, hvad der vil ske, hvis hans regering falder, mindede Gorini lytterne om, hvad LaRouche plejede at sige for år tilbage om Hamlet, der »foretrak det onde, han kendte, frem for det onde, han ikke kender«. Men, fortsatte hun, »det ukendte kan snarere bringe noget godt: for eksempel Glass-Steagall, samarbejde med Rusland og Kina omkring infrastruktur og en Marshallplan for Afrika«, som modsætning til den Europæiske Unions bankerotte politik med nedskæringer og krigsprovokationer.

Der indkom spørgsmål fra lyttere om chancerne for at få Glass-Steagall vedtaget i USA. Gorini sagde, »Vi kan ikke forlade os på Trump, som nævnte Glass-Steagall i sin kampagnes sidste uger. LaRouchePAC er fuldt ud mobiliseret til at få Glass-Steagall og LaRouches Fire Love vedtaget, og der er ganske bestemt bedre chancer nu efter valget. Mange kongresmedlemmer, der er tilhænger af Glass-Steagall, blev genvalgt med op til 81 % af stemmerne, som tilfældet var med Tulsi Gabbard eller Walter Jones. Dette viser, at den amerikanske befolkning er for lovene.«

Værten Marisa Sottovia ønskede Movisol og LaRouchePAC tillykke med deres mobilisering, »som virkelig er nøglen; det er op til folket at forandre tingene«, og hun opfordrede lyttere til at gå ind på Movisols hjemmeside. <http://movisol.org/>

Foto: Liliana Gorini, forkvinde for Movisol, taler til en forsamling i Alba (Piemonte); [se rapport her](#).

Italien har nedlagt veto imod EU-budget

15. nov., 2016 – For første gang nogensinde har Italien nedlagt veto imod EU-budgettet og henviser offentligt til »Trump-effekten« som motivering for handlingen. Den italienske regering anklagede EU for at tilsidesætte italienske krav om »immigration, sikkerhed, ungdomsarbejdsløshed og forskningsprogrammer«, erklærede den italienske EU-minister Sandro Gozi i Bruxelles og understregede: »Vi er dødtrætte af et Europa, der er småt med store ting, og stor med små ting, og vi er overbevist om, at, hvis Europa ikke ændrer sig, så står vi over for begyndelsen til europæisk disintegration. Vi har brug for et kæmpechok; alarmklokken ringede med Brexit, og vi sov; den burde ringe med Bratislava, og vi sov; nu siger mange, at den ringer med Trump: hvis vi ikke ønsker at dø af søvnløshed, må vi hellere bruge den til at forandre Europa.«

Premierminister Matteo Renzi, der talte fra Catania, Sicilien, sagde: »De ønskede at overlade det til sicilianerne at bære byrden af immigration, af at redde tusinder af liv og tage sig af løsninger og de komplekse problemer. Dernæst fylder de penge i europæiske lande, der ikke alene afviser en aftale, de selv har skrevet under på, men endda bygger mure med vores

penge.«

Mange anklager Renzi for valgpropaganda, beregnet på at vinde folkeafstemningen om en forfatningsændring den 4. december. Dette er sandt; men Italiens veto lægger imidlertid et hidtil uset pres på EU og kunne faktisk føre til dens snarlige disintegration.

Glass/Steagall-debat i Italien: Timing er rigtig

Milano, 13. nov., 2016 – En lokal debat i Alba (Piemonte), organiseret af en tilhænger af Movisol lørdag, den 12. nov., forvandlede til en national, politisk debat om Glass-Steagall og den amerikanske statsmand Lyndon LaRouches Fire Love, og om paradigmeskiftet efter de amerikanske valg. Hovedtaleren på konferencen var Liliana Gorini, formand for **Movisol, LaRouche-bevægelsen i Italien**. Hun forklarede tilhørerne og de mange parlamentarikere, både lokale og nationale, som deltog, at det var takket være LaRouchePAC's mobilisering siden 2008, at Glass-Steagall blev introduceret i mange amerikanske delstatsparlamerter; i den amerikanske Kongres; blev inkluderet i både Republikanernes og Demokraternes valgplatforme, og er også blevet støttet af den valgte amerikanske præsident Donald Trump. Trump, fortalte Gorini de forsamlede italienske politiske ledere, blev valgt af to grunde, der blev udtrykt i hans tale i Charlotte, North Carolina, den 26. okt. For det første, fordi Hillary Clinton ville have ført til Tredje Verdenskrig ved at gennemtvinge en flyveforbudszone over Syrien, og for det andet, fordi 90 % af

den amerikanske befolkning er dødhamrende trætte af Wall Street og det eksisterende etablissement og ønsker Glass-Steagall og et nyt kreditsystem til genoplivelse af realøkonomien.

»Jeg var tilfældigvis i USA, i Boston, da krisen eksploderede i 2008, og jeg så på Tv-nyhederne, hvor mange borgere, der ringede til deres kongresmedlem med dette budskab: 'Hvis I giver spekulanterne en bail-out (statslig bankredning), vil vi ikke stemme på jer'«, sagde Gorini og tilføjede, »Det bør ikke komme som nogen overraskelse, at Hillary blev stemt ud; hun blev betalt af Wall Street; åbenlyst støttet af Wall Street, og hun var stærk modstander af Glass-Steagall.«

Gorini citerede også senator Elizabeth Warrens tale i AFL-CIO (USA's største fagforening) i sidste uge, hvor hun meget klart tog afstand fra Trumps racistiske udtalelser, men også sagde, at hun er rede til at samarbejde med ham om Glass-Steagall og om modstand mod traktater om frihandel.

»Glass-Steagall er den eneste måde at få den forening af landet, som alle kræver, efter så barsk en kampagne, og det samme kan siges om Italien, hvor der er otte lovforslag om Glass-Steagall i det italienske parlament, fremstillet af alle partier, fra venstre til højre, inkl. det Italienske Demokratiske Parti. Det er på høje tid at vedtage dem«,

sagde Gorini.

Alle talerne, der fulgte efter Gorini, responderede til dette og talte om Gorinis bemærkninger, startende med et nationalt parlamentsmedlem fra det Demokratiske Parti, Paolo Allemano, der sagde,

»Jeg kendte ikke Movisol, men jeg har lært en masse i dag, især om USA. Jeg fangede den polemiske reference til de mange lovforslag om Glass-Steagall og parlamentet, inkl. et fra det Demokratiske Parti. Jeg mener, at timingen er rigtig til at diskutere dem.«

Den næste taler var deputerede Laura Castelli fra Partiet Femstjernebevægelsen, der er medlem af Deputeretkammerets finanskomite, og som vendte sig mod Gorini og sagde,

»Jeg har gode nyheder: Femstjernepartiet har introduceret et tillæg om Glass-Steagall til debatten om det italienske budget, og det skal debatteres om tre dage. Vi har arbejdet meget med derivater i Budgetkomiteen, og da vi bad om tal for eksponering til derivater i Italien, fik vi at vide, at vi ikke måtte få dem. Det giver et billede af, hvordan systemet er ved at kollapse. Vi kræver ikke alene Glass-Steagall, men også en nationalbank, hvor Banca d'Italia (centralbanken) bliver nationaliseret. Den klausul, der blev føjet til den italienske forfatning, om et balanceret budget, (Artikel 81), og som blev os påtvunget af Europa, kan umuligt overholdes, og det måtte selv Renzi-regeringen indrømme. Vi håber, at denne debat vil fortsætte og føre til forandring.«

Marta Giovannini, ligeledes medlem af det Italienske Demokratiske Partis eksekutivkomite, sendte et budskab fra Rom til støtte for Glass-Steagall. Efter konferencen takkede alle politikere, og også de ikke-valgte borgere, der deltog i konferencen, Gorini for den værdifulde information om LaRouchePAC's kampagne og sagde, at de satte stor pris på det, hun sagde ved slutningen, hvor hun opfordrede hver eneste borger til at mobilisere for Glass-Steagall, som borgere i USA også gjorde med JASTA-loven (Loven om Juridisk retfærdighed mod statssponsorer af terrorisme), og gå i gang med at sparke røv og ringe til politikere og borgmestre, i stedet for at beklage sig over situationen i cafeerne. Som Franklin Roosevelt sagde i sin Fireside Chat (FDR's radiotale til det amerikanske folk hver søndag, -red.):

»Lad os forenes for at bandlyse frygt. Vi har fastlagt bestemmelser om maskineriet til at genrejse vort finanssystem; det er op til jer at støtte det og få det til at fungere.«

Konferencen blev dækket i det glitrende ugemagasin IDEA, i

Gazzetta d'Alba og i Targato Cuneo, der har en stor læserskare.

Foto: Formand for Movisol, Lilliana Gorini, i samtale med Lyndon LaRouche.

Italien afviser EU's budgetkrav – Mennesker kommer først!

30. okt., 2016 – Den italienske finansminister Gian Carlo Padoan har i et brev til EU-kommissionen forklaret, at Italien ikke vil ændre sin budgetplan. Forskellen mellem, hvad Italien har brug for, og så det, EU vil tillade, skulle være €5 mia.

Italien vil bruge €3,5 mia. på assistance til flygtninge og deres integration. EU tillader €0.5 mia. Italien vil bruge €4,8 mia. til jordskælvsnødhjælp, genopbygning og forebyggelse. EU tillader kun €2,8 mia., til nødhjælp og genopbygning, men tillader ikke finansiering af forebyggelse.

Med hensyn til flygtninge pointerer Padoans brev skarpt, at Italien gør »en ekstraordinær indsats på vegne af den Europæiske Union« og betaler også omkostningerne for andre landes afvisning af at genplacere flygtninge. Premierminister Matteo Renzi havde direkte angrebet Ungarn i en udtalelse i går, hvor han sagde, at Italien er en EU-nettobetaler, mens Ungarn er en EU-nettomodtager. Hvis Ungarn nægter at rette sig efter EU's Schengen-regler (visafri) og regler om genplacering, vil Italien måske nedlægge veto mod det næste EU-budget.

Renzi besøgte i går jordskælvsområderne, der blev ramt den 26. okt., og annoncerede en omgående nødhjælp på €40 million. Der er flere end 5.000 hjemløse, som vil blive flyttet til hoteller på kysten, mens oprydningsarbejdet og genbygningen finder sted. Iflg. nyhederne har endnu et styrke 6,6 jordskælv fundet sted i området den 30. okt.

Italien vil sende 140 tropper til Letland

15. okt., 2016 – I går meddelte det italienske Forsvarsministerium, at Italien vil sende 140 tropper til Letland som et led i de aftaler, der blev indgået ved det seneste NATO-møde Warszawa. Selv om udenrigsminister Gentiloni insisterede på, at dette ikke er et aggressivt træk vendt mod Rusland, ser mange italienere det – og selvfølgelig russerne selv – som et aggressivt træk.

Talskvinde for det russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, svarede, på et spørgsmål fra det italienske nyhedsbureau ANSA, at »NATO's politik er destruktiv. Alliancen er engageret i at opbygge nye linjer, der skiller Europa, i stedet for at opbygge dybe og solide relationer med godt naboskab.«

Oppositionsavisen *Il Giornale* sammenlignede ironisk beslutningen med Mussolinis Ruslandskampagne i 1941, ved at publicere en artikel med hovedoverskriften: »Italienske soldater imod Putin: Renzi trækker os ind i Ruslandskampagnen.«

Foto: Fra militærøvelsen Zobens 2016, der fandt sted i Letland 24. – 25. sept., 2016, med deltagelse af amerikanske, lettiske

og litauiske soldater.